

KHÔNG RƯỢU MÀ SAY

Thích nữ Trí Hải

(Thuật theo chuyện kể của Hòa thượng Trí Nghiêm)

Vào một buổi chiều tịnh mịch ở Kỳ viên tinh xá, sau khi giảng pháp cho chư tăng và cư sĩ khắp nơi tụ về, Đức Thế tôn vào hương thất an nghỉ.

Vừa đặt lưng xuống, Ngài bỗng nghe tiếng đập cửa thành thành và tiếng khè khè của một gã say rượu thừa lúc công mở, đã lên vào tinh xá. Hắn vừa đập cửa vừa gọi:

- Ông Phật ơi, ông Phật! Cho tui làm Phật với! Tui cũng muốn ... làm Phật! Khà khà! Bộ chỉ mình ông làm Phật được mà thôi à? Há ?

Đức Thế tôn ngồi dậy đi ra. Thấy gã say dơ dáy, y phục tả tơi, Ngài động lòng trắc ẩn gọi thị giả A Nan:

- Này, A Nan , ông tắm rửa, cạo tóc và cho ông ta một cái y sạch. Rồi tìm chỗ cho nằm nghỉ.

A Nan vâng lệnh. Sau khi tắm rửa sạch sẽ, cạo tóc đắp y, gã say được đưa đến một gốc cây im mát trong tịnh xá.

Gã đánh một giấc ngon lành cho đến sáng hôm sau.

Khi tỉnh dậy, hắn ngỡ nhìn quanh thấy toàn thầy tu mặc áo vàng đi bách bộ, nhìn lại mình cũng đang đắp y, sờ đầu thấy trụi lủi, hắn kinh hoàng không biết mình là ai, vội vàng bỏ chạy một mạch ra phía cổng.

Các tỳ kheo đuổi theo bắt lại. Nhưng một số khác biết chuyện, ngăn:

- Này, chớ hiền, để cho hắn chạy. Hắn chỉ là một gã say, hôm qua Thế tôn bảo tôn giả A Nan tắm rửa cạo tóc đắp y vào cho hắn đấy.

- Thật thế sao? Tại sao đức Thế tôn làm chuyện lạ nhi? Biết hắn say mà vẫn độ cho hắn xuất gia?

- Hãy để hắn đi cho khuất, rồi chúng ta sẽ đến thỉnh giáo đức Thế tôn về việc này. Thế là họ kéo nhau đến hương thất đức Phật, bạch hỏi:

- Bạch đức Thế tôn, chúng con không hiểu vì nguyên nhân gì Ngài lại độ cho một gã say như thế? Xin Đấng Thiện Thế giải rõ cho chúng con.

- Này các tỳ kheo, các ông dường như trách ta vì đã độ cho một gã say. Nhưng ta hỏi các ông, trong lúc hấn say, tại sao không cầu chuyện gì khác, mà lại cầu làm Phật? Như thế là hấn đã gieo một cái nhân tốt đẹp, ta phải giúp duyên cho hấn, vì ta không hẹp gì mà không giúp cho hấn thành Phật.

Vả lại, có bao nhiêu người "tỉnh" biết cầu làm Phật như hấn? Vậy thì ai tỉnh, ai say? Huống chi, hấn có nhậu rượu vào mà say, thì bất quá chỉ say vài tiếng đồng hồ rồi tỉnh lại. Cho nên, bệnh say của hấn, ta không cho là trầm trọng. Trái lại, biết bao kẻ trên thế gian này, dù không uống rượu mà vẫn say, không phải say vài tiếng đồng hồ như hấn, mà say muôn kiếp ngàn đời chưa tỉnh. Cái bệnh say đó, say trong vô minh ái dục, Ta mới gọi là một chứng bệnh trầm kha.

TNTH